

בבא קמא כה
עניין: דיו לבא
מן הדין להיות כנדון

בני יששכר אדר מאמר ה', יד
 מרדכי פרט, איש ימיני כלל, והנה כבר ידעת
 י"ג מדות המקובלות בתורה שבעל פה שתהיה
 התורה נדרשת בהן, הן המה מפתחות לעורר
 האדם בגבחי מרומים י"ג מדות של רחמים,
 היינו בלמוד האדם מדת קל וחומר מעורר
 מדת אל, כאשר אמר הקדוש מוהר"ב
 זצללה"ה, אשר משה התפלל אל נא רפא נא
 לה [במדבר יב יג], ורצה להמשיך רפואתה
 ממדת אל, אזי צוהו הש"י ללמוד קל וחומר
 ואביה ירק וכו' ועל ידי זה ימשוך מדת אל,
 וכן בשארי המדות⁽¹⁾, והנה לפי זה מדת כלל

קדושת לוי פרשת כי תשא

הגדול הגבור והנורא' הוא מחמת שאנו
 רואין בנבראים גדולה וגבורה נוראות,
 אנו דנין קל וחומר, הלא כל הנבראים
 הוא ברא אותם, ויש בעולמות מדות
 הנ"ל, מכל שכן שהם אצל הבורא
 יתברך, ובאמת זה שיש בעולם אלו
 המדות, הבורא ברוך הוא ברא אותם
 בעולם, ואצל הבורא ברוך הוא הם עד
 אין סוף, ולזה אנו אומרים לה' יתברך
 האל הגדול כו'.

ובאמת הבורא יתברך שמו צמצם עצמו
 לברוא בעולמות אלו המדות, כי
 הבורא יתברך שמו הוא אין סוף, ומדותיו
 הם אין סוף, ואיזה הוא הדרך שיהא
 בעולמות אלו המדות, אלא שצמצם כו'.
 והנה צמצום הוא בחינת לבוש, ולבוש
 הוא בחינת שערות (עץ חיים היכל אבי"ע שער

שלש עשרה מדות אל כו' הם שלש
עשרה מדות שהתורה נדרשת
בהן. 'אל' הוא 'קל וחומר'. וזו שרמזו
רבתינו ז"ל בתפלת משה רבינו ע"ה
(במדבר יב, יג-יד) אל נא רפא נא לה, ואביה
ירוק כו', קל וחומר לשכינה כו' מא. כי
מדת 'אל' הוא 'קל וחומר', וכן רפואה מן
ה' הוא קל וחומר, כמאמר חכמינו ז"ל
(סנהדרין צא, א) מה דלא הוה מה דהוה
לא כל שכן מב.

ויבואר זה, כי השם יתברך מהותו אינו
מושג לשום נברא בעולם, וזהו
שאנו אומרים (נוסח תפילת שמונה עשרה) 'האל